

[Riishøj]

re byområder, havde vi jo nok haft tvang. Men hvis man så havde indført en garanteret højde for, hvor meget folk skal betale for gassen i forhold til olien, ville der sikkert ikke have været den store utilfredshed – folk ser nok på varmeregningen – og vi kunne have undgået den ufrihed, der følger med at udskrive tvangsskatter til befolkningen for at dække underskuddet på gasprojektet. Det skal jo dækkes, vi har jo aftalen med DUC. Vi kunne have undgået, at gasnettet går ud til de tyndt befolkede områder og hæmmer udviklingen af biobrændsler i stor stil, hvad Venstre beklager, men Venstre var i sin tid imod at bruge dette instrument, som var så langt det bedste til at undgå, at vi fik gasnettet helt ud i tyndtbefolkede områder, som vi har i dag, for at få afsat gassen. Hvis man havde haft en tilslutningspligt omkring de større byområder på en øst-vest-linie og en nord-syd-linie, f.eks. op til Århus og over mod København, havde vi undgået at komme i denne uholdbare situation. Det, der hedder liberalisme, kan nogle gange føre til ufrihed, og derfor må man altså nogle gange foretage en afvejning.

Det er nøjagtig det samme med forbudet mod elvarme. Hvis man har et kraftvarmerør lige udenfor, hvorfor dog ikke sige, at det skal udnyttes? Vi kunne spare store summer samfundsmæssigt – omkring 300-400 MW kunne et kraftværk spare allerede i dag – hvis man sagde, at de elvarmekunder i området, der har en ledning lige uden for døren, skulle tilsluttes. Det er sund fornuft. Man sparer penge på det. Det bruges i mange lande, og det viser sig, at den gamle liberalisme i virkeligheden giver større ufrihed, når det kommer til stykket.

Med de bemærkninger vil jeg afvise forslaget, og det tror jeg i øvrigt også Venstrefolk og konservative rundt omkring i kommunerne vil gøre i stor stil. Jeg tror ikke, at der er belæg for de formuleringer, som kommer her fra talerstolen. Der er megen sund fornuft ude i kommunerne, når det kommer til stykket, og når man står med regningen i hånden.

Kim Behnke (FP):

Vi er jo en lille, eksklusiv kreds, der er samlet her en onsdag aften.

Men for det første: Når vi har følt behov for at genfremsætte dette forslag med ganske få tilføjelser og ændringer, skyldes det, at siden for-

slaget var til behandling sidste gang i Folketinget, har vi oplevet, at det flere steder i landet, hvor nye landområder skulle indlemmes i fjernvarmens velsignelser, har afstedkommet meget, meget store protester fra befolkningen, men disse protester er blevet tilbagevist med henvisning til den hjemmel, kommunerne har i den lovgivning, vi taler om her.

Det, der har gjort mest indtryk på os, er, at i et så sårbart område som Bornholm stod man i sommeren 1992, i slutningen af juli måned, i den situation, at 600-800 familier følte sig groft krænket, fordi de fik trukket et fjernvarmeprojekt ned over hovedet. Og man skal huske på, at der her er tale om de mennesker, som i anden sammenhæng kan opnå nok så megen bevågenhed her i huset: Man nedsætter udvalg osv. for at afhjælpe den økonomiske situation – og det er der også behov for – men i den anden ende af systemet tillader man altså, at lovgivningen, som det selv samme hus, parlament, har vedtaget, ødelægger disse menneskers privatøkonomi i form af denne tilslutningspligt. Det, der netop var hovedargumentet hos de 600-800 borgere på Bornholm, der modsatte sig tvangstilslutningen, var, at de ville få deres privatøkonomi ødelagt, fordi de ville få deres varmeregning forhøjet.

Det, der også er interessant, er, at resultatet af behandlingen af forslaget sidste gang viste, at man af svaret på spørgsmål nr. 104 fra almindel i Energiudvalget, 1991-92, kan se, at der er 65 kommuner, som har tilslutningspligt for eksisterende byggeri til fjernvarme. Der er 106 kommuner, som har tilslutningspligt for nye bebyggelser til fjernvarme, 13 kommuner har tilslutningspligt for eksisterende byggeri til naturgas, og 108 kommuner har tilslutningspligt for nye bebyggelser til naturgas. Det er altså ikke sådan, som Venstres ordfører, hr. Peter Hansen-Nord, forsøgte at få det til at se ud, at det bare marginalt er i det ældre byggeri, tilslutningspligten gælder. Nej, det er faktisk sådan, at det er i 65 kommuner for fjernvarmens vedkommende og i 13 kommuner for naturgasens vedkommende, at man har vedtaget tilslutningspligt også for igangværende byggeri, så der er masser af kommuner – og der er jo så endnu flere forbrugere – som har lidt under at være omfattet af denne tilslutningspligt.

Det, forbrugerne oplever, når brochuren ligger der fra fjernvarmeverket, fra naturgassel-